

Arrest

nr. 194 435 van 27 oktober 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 9 januari 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 oktober 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat L. DE MEYER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij dient op 6 september 2013 een aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden in België op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 9 oktober 2013 de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag van 6

september 2013 onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die de verzoekende partij op 10 december 2013 ter kennis wordt gebracht, is de thans bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. Daarenboven is vereist dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing de verzoekende partij een rechtstreeks voordeel oplevert (cf. in dezelfde zin de vaste rechtspraak van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak: RvS 9 september 2009, nr. 195.843; RvS 27 januari 2010, nr. 200.084; RvS 12 september 2011, nr. 215.049). Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep tot op het ogenblik van de uitspraak (RvS 27 januari 2010, nr. 200.084).

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter ervan aantonen. Met andere woorden: wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar dus toe alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

2.2. Een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft slechts betrekking op de aanvrager die in België verblijft. Indien een vreemdeling niet langer in het Rijk verblijft, blijkt niet dat de verblijfsmachtiging op deze grond nog kan worden toegekend (cf. RvS 21 december 2012, nr. 221.898). Het actueel karakter van het belang bij huidig beroep is bijgevolg verbonden met de vraag of de verzoekende partij nog steeds in België verblijft.

2.3. Ter terechtzitting werd gewezen op een bijkomend door de verwerende partij overgelegd uittreksel uit de bevolkingsregisters, waaruit blijkt dat de verzoekende partij op 18 juni 2015 werd afgevoerd van ambtswege. Er werd gewezen op artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), dat bepaalt als volgt: *“De vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.”*

2.4. In de oproepingsbrief voor de zitting van 17 oktober 2017 werd bovendien aan beide partijen gevraagd *“alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgisch grondgebied bevindt en of zij desgevallend het voorwerp uitmaakt van een statuutswijziging.”*

2.5. Ter terechtzitting werd het feit dat de verzoekende partij op 18 juni 2015 van ambtswege werd afgevoerd aan een tegensprekelijk debat onderworpen. Aan de raadsman van de verzoekende partij werd gevraagd of zij zich nog op het Belgisch grondgebied bevindt.

De advocaat van de verzoekende partij stelde in antwoord hierop dat zij geen contact meer heeft gehad met de verzoekende partij en dat een contactpersoon van de verzoekende partij die zij wel kon contacteren zelf ook geen contact meer heeft met de verzoekende partij. Zij stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de voorzitter.

2.6. De Raad benadrukt dat artikel 39, § 7 van het Vreemdelingenbesluit een vermoeden in het leven roept dat de verzoekende partij het land heeft verlaten. Er wordt geen enkel begin van bewijs aangebracht teneinde dit vermoeden te weerleggen.

De Raad merkt ook op dat de verzoekende partij, indien zij haar belang bij het ingestelde beroep wil bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor de ingestelde procedure dient te vertonen. Haar houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe zij moet bijdragen, niet verstoren. Aangezien de verzoekende partij woonplaatskeuze deed bij een advocaat, rustte op haar de verplichting om regelmatig contact met deze advocaat op te nemen om zich van het verdere verloop van de procedure te vergewissen, om op die manier haar volgehouden belangstelling voor de hangende procedure te betonen en om waar nodig bijkomende inlichtingen te verstrekken (cf. RvS 21 mei 2002, nr. 106.700). De verzoekende partij heeft dit, gelet op de verklaringen van de advocaat die haar ter terechtzitting vertegenwoordigde, niet gedaan en was door haar advocaat niet meer te contacteren. De verzoekende partij geeft aldus geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor het ingestelde beroep (cf. RvS 16 november 2011, nr. 216.275). Daarenboven moet worden gesteld dat de verzoekende partij steeds verplicht is om haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht. Nu het belang van de verzoekende partij in vraag wordt gesteld dient zij hieromtrent een duidelijk standpunt in te nemen en de nodige gegevens aan te brengen die uitsluitend geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). In voorliggende zaak blijft de verzoekende partij op dit punt in gebreke.

2.7. Gelet op hetgeen voorafgaat toont de verzoekende partij niet aan dat zij nog een actueel belang heeft bij het thans voorliggende beroep, nu zij overeenkomstig artikel 39, § 7 van het Vreemdelingenbesluit wordt verondersteld het land te hebben verlaten en ter terechtzitting geen concrete gegevens worden aangebracht die daar anders over doen denken. Zij vertoont geen voortdurende en ononderbroken belangstelling voor de door haar ingestelde procedure. Aldus dient het ingestelde beroep tot nietigverklaring als onontvankelijk te worden afgewezen.

3. Kosten

Verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS